

munale Omraade. Det vilde forekomme mig ganske selvmodsigende.

Nordby: Jeg havde egentlig bestemt, at jeg ikke vilde tage Ordet, fordi det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), med hvem jeg i Kommissionen ved Afgivelsen af Betænkningen stod sammen, i det væsentlige har udtrykt den Synsmaade, vi var enige om. Men det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Døcker) har med Hensyn til en Ændring, der er foretaget i det andet Ting, en Tilføjelse til § 9, fremsat en Udtalelse, jeg ikke kan undlade at gøre en Bemærkning til. Det ærede Medlem beklagede i ret stærke Udtryk, at der til § 9 er tilføjet en Bestemmelse, der i al sin Korthed lyder saaledes, at Husbonden maa ikke give stærke Drikke til Tyende under 18 Aar. Jeg er, i absolut Modsætning til det ærede Medlem, af den Mening, at denne Tilføjelse er en af de bedste Forandringer, der i det andet Ting er foretaget i Lovforslaget. Det er ganske vist noget nyt, der her er sket, men det er sikkert meget tidssvarende. Det maa nemlig, naar der er Tale om Udskænkning af stærke Drikke, erindres, at man i vor Tid ser ganske anderledes paa dette Forhold end tidligere. Spiritus er en Gift; dette er en Kendsgerning; det er konstateret, og man maa absolut billige det Forlangende, at det umyndige Tyende bliver værget imod, at Husbonden, om ikke paanøder det denne Gift, saa dog frister det til at nyde den. Jeg finder derfor, at denne Bestemmelse er meget ønskelig, og jeg vil henstille til det kommende Udvalg, at det ikke følger det ærede 4de Medlem for 7de Kreds, hvis han, hvad jeg kunde tænke mig, vilde foreslaa, at den gik ud. At den er tidssvarende, mener jeg endog at kunne bevise ved at henvise til de Bestemmelser i den meget betydelige Lov, Rigsdagen i Fjor vedtog om Beværtning og Handel med stærke Drikke, hvorefter det ved Vedtægt kan bestemmes, at Beværttere ikke maa udskænke stærke Drikke til unge Mennesker, i hvert Fald ikke til Individet under 16 Aar, og det ved Politivedtægt kan fastsættes, hvor Grænsen for Lavalderen er. Vi ser, jeg havde nær sagt, daglig i Aviserne, at rundt

om i Landet, dels af Byraadene og dels af Amsraadene, fastsættes ved Politivedtægt Lavalderen med Hensyn til Retten til Udskænkning af stærke Drikke, og det er glædeligt at se, at i de allerfleste Vedtægter er Lavalderen sat til 18 Aar. Det er derfor ganske naturligt og ligetil, at Husbonden heller ikke har Lov til at friste sit umyndige Tyende ved at skænke stærke Drikke for det. Som sagt, jeg henstiller meget til det kommende Udvalg, at denne værdifulde Bestemmelse ikke maa gaa ud af Lovforslaget, for saa vidt dette overhovedet skulde have Udsigt til at blive til Lov. — Naar det ærede 4de Medlem for 7de Kreds lyste efter og ironiserede over, at der ingen tilsvarende Straffebestemmelser findes, saa er det muligt, at det er en Mangel, men jeg er ikke ganske sikker derpaa. Det kan nok stilles saaledes op, at det ser ud som en Mangel, men alene det, at det staar i Loven, at det ikke maa ske, at det er en lovstridig Handling, den Husbond gør, der frister sit umyndige Tyende, har sin store Betydning; men kunde det ærede Medlem formildes ved, at der kom en Straffebestemmelse, saa er der dog en Mulighed for, at det kan ske, i alt Fald kan der fremsættes Forslag derom.

Jeg skal ikke undlade samtidig at gøre en Bemærkning i Anledning af Forslaget om det saakaldte Tyendenævns. I Tyendelovkommissionen, som jeg, som sagt, var Medlem af, har jeg fra først til sidst, det vil sige fra Begyndelsen til Slutningen, hævdet, at det aldeles ikke var nødvendigt eller ønskeligt, at der blev oprettet et Tyendenævns. Jeg har hævdet, at den Rettergang, som den bestaaende Tyendelov anviser, er fuldt forsvarlig og heldig, og jeg tror, at den i og for sig er langt bedre end det foreslaaede Nævns. Dette har sikkert sine meget store Skyggesider. Den ene Nabo kan der komme til at dømme om den andens Forhold med Hensyn til Tyende. Der er desuden den Omstændighed, at det at være Medlem af et Tyendenævns er en tvungen Sag, et borgerligt Ombud. Jeg for mit Vedkommende vilde meget nødigt have med det at gøre, og jeg kan tænke mig, at andre er stillede paa samme Maade. Det at sidde til Doms over sin Nabo og hans Uenighed med sit